

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 3 oktober 2008 in zaak nrs.
08/33565 en 08/33563 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

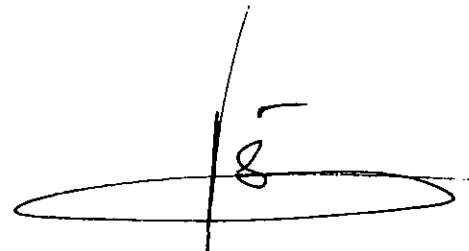
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2008

91-553.

Verzonden: 31 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/33565 (verzoek)
AWB 08/33563 (beroep)

Datum uitspraak: 3 oktober 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

v-nummer
van Burundische nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. S. Selbach,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 16 september 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 10 september 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 16 september 2008 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 16 september 2008 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 26 september 2008. Verzoeker is daarbij niet verschenen. Gemachtigde van verzoeker heeft bij faxbericht van 18 september 2008 laten weten niet te zullen verschijnen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Pieters.

Registratienummers: AWB 08/33565 (verzoek)
AWB 08/33563 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 13 april 2005 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 21 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het beroepschrift van 20 maart 2007, gericht tegen het besluit van 21 februari 2007, is door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen op 21 december 2007 ongegrond verklaard. Daarmee staat het besluit van 21 februari 2007 in rechte vast.

Onderhavige aanvraag is derhalve een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

5. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag zoals blijkt uit het rapport van gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 10 september 2008 de volgende documenten ingebracht:

1. een kopie van een verblijfsverklaring plus legalisatie, inclusief vertaling gedateerd 26 februari 2007;
2. een kopie van een uittreksel uit het overlijdensregister plus legalisatie, inclusief vertaling gedateerd 1 maart 2007;
3. een kopie van een brief van een werkgever, gedateerd 25 februari 2007;
4. een kopie van een betalingsbewijs voor legalisatiehandtekening consul Nederland inclusief vertaling, gedateerd 2 maart 2007;
5. een kopie van foto's.

Voorts heeft verzoeker verklaard dat hij nergens heen kan, dat hij niet meer naar een opvangcentrum kan en geen asiel kan aanvragen in andere landen. Verzoeker stelt niet meer terug te kunnen naar Burundi. Verzoeker stelt zich in de gronden van beroep op het standpunt dat verweerder onvoldoende is ingegaan op hetgeen in de zienswijze is opgenomen. Voorts is verzoeker van mening dat de door hem ingebrachte documenten wel degelijk als nova gezien dienen te worden en dat deze aanleiding geven om nader onderzoek te doen.

6. Verweerder heeft ter onderbouwing van de afwijzende beschikking verwezen naar het eerdere besluit van 21 februari 2007 en zich daarbij op het standpunt gesteld dat geen sprake is van een nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb onder andere omdat deze documenten, met uitzondering van document 4, reeds eerder ingebracht zijn in de vorige procedure en de rechtbank hierover reeds een oordeel heeft gegeven. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat het document, genoemd onder 4, geen zelfstandige betekenis kan hebben en derhalve geen novum is in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

Registratienummers: AWB 08/33565 (verzoek)
AWB 08/33563 (beroep)

3

7. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend.

Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

8. Ter beoordeling staat derhalve of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

9. De voorzieningenrechter stelt vast dat met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen in rechte vaststaat dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas en dat zijn asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

10. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de documenten, genoemd onder 1, 2, 3 en 5, nog daargelaten dat deze wederom in kopie zijn ingebracht, geen nova zijn in de zin van artikel 4:6 van de Awb, nu deze rechtbank, zittingsplaats Zutphen over deze reeds heeft geoordeeld dat deze documenten eerder ingebracht hadden kunnen en moeten worden. De voorzieningenrechter overweegt daarbij dat verzoeker, indien hij zich niet kon verenigen met dit oordeel van de rechtbank het op de weg van verzoeker had gelegen om hoger beroep in te stellen. De voorzieningenrechter stelt vast dat dit niet is geschied. Ook overigens zijn er door verzoeker geen omstandigheden aangevoerd die tot een ander oordeel zouden moeten leiden. Derhalve kunnen deze documenten niet afdoen aan het eerdere besluit en kunnen zij niet gezien worden als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

11. Ten aanzien van het document, genoemd onder 4, is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit document geen asielrechtelijke informatie betreft die kan afdoen aan het eerdere besluit. Derhalve kan het niet gezien worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

12. Ten aanzien van de door verzoeker in zijn gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden afgelegde verklaringen omtrent de redenen van de onderhavige aanvraag, is de rechtbank van oordeel dat deze verklaringen geen asielrechtelijk relevante motieven betreffen nu deze zien op de situatie zoals die is ontstaan na het vertrek uit het land van herkomst. Derhalve kunnen deze verklaringen niet afdoen aan het eerdere besluit en kunnen deze verklaringen niet gezien worden als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

13. De voorzieningenrechter ziet tenslotte- in aanmerking genomen het hier aan de orde zijnde toetsingskader- geen grond voor het oordeel dat verweerder het besluit

Registratienummers: A WB 08/33565 (verzoek)
A WB 08/33563 (beroep)

4

onvoldoende gemotiveerd heeft, danwel dat verweerder onvoldoende is ingegaan op hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht.

14. Nu verzoeker geen nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb heeft aangedragen, heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen onder verwijzing naar het besluit van 21 februari 2007. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen. Het beroep is derhalve ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 3 oktober 2008 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmsen als griffier.

de griffier

D.G. Wessels-Harmsen

de voorzieningenrechter

AM

VERZONDEN OP

03 OKT 2008

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Hamerslag & van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 36 51 380

Aan de RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

uw referentie: nieuwe zaak
onze referentie: 020496
inzake: Bucumi // Minister van Vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 OKT 2008	
ZAANKR.	200807516
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD: OO:	PAR:

mr R.J. Hamerslag
mr F.L.M. van Haren
mr S.D. Lugt
mr A.C.M. Nederveen
mr I.J.M. Oomen
mr A.M.J.M. Louwisse
mr K.E. Geertsma
mr N.C. Blomjous
mr S. Wierink

in samenwerking met
mr H.M. Brink

Amsterdam, 9 oktober 2008

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, N.C Blomjous, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Arnhem van 3 oktober 2008, AWB 08/33563, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellant en belanghebbende is , geboren op , met de Burundese nationaliteit , IND-nummer 0503.02.0415 , V-nummer , zonder vaste woon of verblijfplaats hier te lande. Hij kiest woonplaats aan het Damrak nr. 89-1 te Amsterdam (1012 LP), ten kantore van N.C Blomjous. Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

GRIEVEN:

Betrokkene kan zich niet verenigen met de overwegingen 7 en 8 van de rechtbank op pagina 3 van de bestreden uitspraak waarin zij als volgt overweegt;

7. In gevolge 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het

Hamerslag & van Haren
Advocaten

tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

8. Ter beoordeling staat derhalve of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuwe gebleken feiten of vernaderde omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31 eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op de laatstgenoemde bepalingen, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overlegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overweging waarop dat besluit rust.

Toelichting;

Ten onrechte betreft de rechtbank in het aangehaalde toetsingskader niet de Definitie-richtlijn Ri 2004/83 EG. De rechtbank is gehouden ambtshalve te betrekken in de beoordeling regelgeving van hogere orde. Indien deze in strijd is met de lagere regelgeving dient de lagere regelgeving buiten beschouwing gelaten te worden, of althans zo geïnterpreteerd te worden dat deze in overeenstemming is met de lagere regelgeving. Betrokkene meent dat de vraag of lagere regelgeving in strijd is met hogere regelgeving een vraag is van openbare orde. Vgl. ABRvS 3 mei 2006 LJN AW7323 waarin uw Afdeling heeft geoordeeld dat ambtshalve beoordeeld moet worden of een bepaling van een lagere regeling in strijd is met een hogere regeling.

Betrokkene meent dat als dit ambtshalve beoordeelt moet worden bij eventuele milieuwetgeving, dit zeker moet gelden daar waar mensenrechten in het gedrang zijn.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

De rechtbank heeft in de bestreden uitspraak ten onrechte nagelaten in het toetsingskader te betrekken of de aangehaalde paragrafen niet in strijd zijn met Richtlijn 2004/83/EG (hierna "de richtlijn"). De richtlijn is een regeling van een hogere orde en dient naar zijn doel omgezet te worden in nationale regelgeving. Daarbij is van belang dat de richtlijn minimumnormen formuleert, waarvan afgeweken mag worden ten gunste van de vreemdeling maar niet te nadele van de vreemdeling, zie wat dit betreft de inleidende overwegingen bij de richtlijn, meer in het bijzonder paragraaf 8 van die inleidende overwegingen alsmede artikel 3 van de richtlijn.

Appellant stelt zich op het standpunt dat de nationale regels zoals aangehaald door de rechtbank in haar uitspraak in strijd zijn met de richtlijn. De toets zoals aangehaald door de rechtbank is zwaardere en legt een grotere last op de schouders van de vreemdeling dan die op grond van de definitie richtlijn mag worden verwacht. De rechtbank had dit ambtshalve moeten beoordelen en daar gevolgen aan moeten verbinden. Dit heeft zij ten onrechte niet gedaan.

Betrokkene wijst er op dat er met de invoering van de definitierichtlijn er een nieuwe vorm van bescherming in het leven is geroepen. Betrokkene wijst wat dit betreft naar het advies van de Advocaat Generaal aan het Europese Hof, waarin hij uitdrukkelijk overweegt dat er sprake is van een beschermingsgrond die niet gelijk is aan artikel 3 EVRM.

De huidige Nederlandse regelgeving heeft thans geen ruimte voor een beoordeling van die overeenstemt met de bescherming die artikel 15c van de richtlijn biedt. De rechtbank had dit ambtshalve moeten beoordelen en daar een consequentie aan moeten verbinden. Ten onrechte heeft zij dit niet gedaan.

Betrokkene meent dat dit van belang nu de stabiliteit in Burundi niet zodanig is dat zonder meer kan worden aangenomen dat hij geen aanspraak kan maken op de gevraagde bescherming.

Hammerslag & van Haren
Advocaten

Subsidiair, voert betrokkene aan de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten in de ambtshalve beoordeling te betrekken in hoeverre het besluit in overeenstemming is niet direct werkende bepalingen van Europees recht. Betrokkene wijst wat dit betreft op uw- uitspraak van 19 februari 2003, AB 2003/129. De richtlijn is niet of niet voldoende omgezet in nationale regelgeving. Dit heeft tot gevolg dat de bepalingen rechtstreeks toepasbaar zijn. Ook op grond van deze jurisprudentie had rechtbank derhalve dienen te toetsen aan de richtlijn. Dit is ten onrechte niet gebeurd.

Betrokkene wijst er op dat als de flora en fauna regelgeving ambtshalve betrokken dient te worden in de beoordeling, dit zeker het geval is indien mensenrechten in het gedrang zijn.

Betrokkene wijst wat dit betreft tevens nogmaals naar de nieuwe beschermingsvorm die artikel 15 c van de richtlijn biedt. Betrokkene verwijst naar hetgeen daarover hierboven is aangehaald.

Meer subsidiair voert betrokkene aan dat ten onrechte niet is getoetst aan artikel 3 EVRM. Betrokkene meent dat de nationale procedure regels niet in de weg aan een beoordeling op grond van artikel 3 EVRM kunnen en mogen staan. Betrokkene meent dat de rechtbank dit dient te beoordelen. Betrokkene heeft een verzoek om bescherming ingediend, omdat hij vreest bij terugkeer blootgesteld te worden aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. De rechtbank heeft ten onrechte niet beoordeeld of daar in het onderhavige geval sprake van is. Betrokkene meent dat nu dit door de rechtbank niet is beoordeeld betrokkene geen toegang heeft gehad tot een "echt" rechtsmiddel. Betrokkene meent dat hiermee gehandeld is in strijd met artikel 13 EVRM.

Grief 2;

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in r.o. 10.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Door te overwegen zoals zij doet in r.o. 10 op pagina 3 wordt betrokkene een inhoudelijk beoordeling op zijn stukken ontnomen.

Nu de rechtbank Zutphen d.d. 21 december 2007, heeft geoordeeld dat deze stukken eerder hadden moeten worden ingediend heeft betrokkene niet anders kunnen doen dan een herhaald asielverzoek in te dienen om deze inhoudelijk beoordeeld te krijgen door de staatssecretaris, aangezien uitsluitend de staatssecretaris bevoegd is tot afwijken van de procedureregel van 4:6 Awb.

Nu deze stukken nimmer inhoudelijk zijn beoordeeld meent betrokkene dat er in feite een situatie ontstaat waarin een volledige toetsing aan artikel 3 EVRM ontbreekt. Nimmer is inhoudelijk gekeken.

Betrokkene meent dat dit in strijd is met de uitspraak van EHRM Bahaddar. Betrokkene is feitelijk geconfronteerd met een dubbele 4:6 toets, met als gevolg dat zijn verdragsrechten niet inhoudelijk beoordeeld worden dit is in strijd met artikel 13 EVRM. Betrokkene meent dat nu deze stukken tot twee maal toe niet inhoudelijk zijn beoordeeld door een rechter betrokkene feitelijk geen effectief rechtsmiddel heeft in

Betrokkene meent dat dit een bijzondere situatie is. De procedurele regel die in het leven is geroepen, opdat bestuursorganen op een effectieve manier om kunnen gaan met het aantal te verwerken zaken, kan en mag er niet toe leiden dat een zaak (in dit geval die van betrokkene) nimmer op zijn merites wordt beoordeeld.

Het is ambtshalve bekend dat de staat van dienst ten aanzien van het respecteren van mensenrechten in Burundi te wensen over laat. Met dit in het achterhoofd kan niet geschermd worden met procedurele regels om een inhoudelijke toetsing te voorkomen. Betrokkene heeft gelegaliseerde documenten overlegd welke het asielverzoek ondersteunen, hieraan kan niet voorbijgegaan worden.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Betrokkene wijst er op dat de documenten van dien aard zijn dat deze wel degelijk nopen tot heroverweging van de eerdere beschikking. De eerdere beschikking is immers afgewezen op grond van twijfel die is ontstaan omtrent de identiteit en het relaas van betrokkene. De gelegaliseerde verklaringen die zijn overlegd onderbouwen het relaas van betrokkene. Van belang hierbij is voorts dat de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Zutphen, ten onrechte betreft in haar beoordeling dat de documenten niet geverifieerd zijn. Deze toets maakt al geruime ^{jaar} ~~tijd~~ deel uit van het beleid en bovendien is het van belang dat Burundi nimmer is gezien als een probleemland, waardoor het verificatiebeleid in zijn geheel niet van toepassing was.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in r.o. 14.

In r.o. 14 op pagina 4 van de bestreden uitspraak concludeert de rechtbank zoals zij doet. Gelet op het vorengaande meent betrokkene dat de uitspraak waarvan hoger beroep geen stand kan houden. De grief dient dan ook te worden gezien in het licht van het vorengaande.

Verzocht wordt:

- om het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 3 oktober 2008 te vernietigen,
- de beslissing van de Minister van 16 september 2008 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Gemachtigde

